

**Preek 19 april 2026, Doopdienst
HWS Ontmoetingskerk
Johannes 21:1-14**

Gemeente van Jezus Christus,

Het is altijd een bijzonder feestelijk moment wanneer kinderen of volwassenen gedoopt worden. Maar tegelijkertijd gaat het nog zoveel dieper dan alleen een feestelijk moment. Er gebeurt ook een heel wezenlijk iets in de doop... Het is een nieuw begin... Begin van een nieuw leven... God verbindt zichzelf door de doop heen met Olivier en Joas... Je kunt het vergelijken met een liefdescontract... God belooft voor Olivier en Joas te zorgen, van hen te houden, met hen te leven... God zet Zijn handtekening al door het water van de doop... En dat terwijl wij nog niet weten hoe de kinderen gaan opgroeien, wat voor soort mensen ze zullen zijn... Gods liefde is al een zekerheid. We hopen en bidden dat op een dag zij zelf ook die liefde van God accepteren en ook hun liefde teruggeven... Hun ja aan het liefdescontract verbinden... Maar dat is nu nog onzeker, Gods liefde is een zekerheid.

Eerder deze dienst zongen we, en het klonk ook in het doopformulier, dat de doop is dat je met Christus begraven wordt en weer opstaat. Het is misschien een moeilijk beeld, maar wel een heel prachtige, krachtige werkelijkheid... Door de doop heen wordt het oude leven, zonder God, achtergelaten... En begint het nieuwe leven...

Wat betekent dat nieuwe leven concreet? Daar geeft het evangelie van vandaag een prachtig inzichtje in. Twee weken geleden was het Pasen. Dat is het grootste feest van de kerk. Jezus was gestorven, maar Hij stond op uit de dood. Gestorven en weer opgestaan, je proeft de verbinding met de doop... In deze weken na Pasen staan we stil bij verhalen van na die wereldveranderende gebeurtenis. Pasen echoot door en deze Bijbelverhalen laten ons steeds weer iets zien van het leven ná Pasen, ná de opstanding... Met Christus gestorven en weer opgestaan... Dat is het leven van een gelovige... En je kunt daar een hele lijst van kenmerken van maken: Wat is een christen? Wat ontvangt een christen? Wie is een christen? De Bijbeltekst van vandaag geeft ons drie wezenlijke kenmerken van het nieuwe leven in geloof met Jezus Christus.

En het eerste raakte mij deze week in de voorbereiding. Ik was bezig met de tekst. Ik had er al een aantal keer overheen gelezen... Maar toen opeens zag ik het... 'Bij het meer waren Simon Petrus en Tomas (dat is Didymus, 'tweeling'), Natanaël uit Kana in Galilea, de zonen van Zebedeüs en nog twee andere leerlingen.' Punt. Ze zijn daar samen. Geen plan, geen agenda, gewoon samen. En dan: 'Simon Petrus zei: 'Ik ga vissen.' 'Wij gaan met je mee,' Niet: o, wij willen ook vissen. Leuk. Of ik ga wat anders doen... Wij gaan met je mee. Wij willen met jou zijn. Punt. Wat gebeurt hier? We zitten in het laatste hoofdstuk van het Bijbelboek Johannes. En Johannes geeft ons steeds inzichtjes in het karakter van mensen... En dat verschilt, botst vaak. Ze werken vaak op elkaars zenuwen... Dat verschillende zie je bijvoorbeeld duidelijk bij Petrus, Johannes, Tomas en Maria in het hoofdstuk hiervoor. Johannes zit in zijn hoofd. Maria is vol emotie. Tomas zoekt ervaring... Verschillend...

Al die verschillende mensen zijn door het Bijbelboek heen anders dan elkaar, dat schuurt, dat botst vaak... En nu... Nu is Christus opgestaan... Ze hebben Hem gezien... En nu willen ze alleen maar samen zijn... De Opgestane, de Levende verbindt hen... Hij is de lijm die van hen, broeders en zusters/broers en zussen maakt.

Wij leven in Nederland in een tijd van polarisatie. De ander is vreemd, is gek, is schuldig aan van alles. De ander... En geloof je mij niet, kijk dan maar eens rond op social media en met name bij de reacties... Er heerst vaak een sterk gevoel van wij hebben het juist, wij zijn goed... En die ander... Die is maar irritant... Verkeerd, fout...

En dan de kerk... Wij zijn een gemeente vol met 'die ander'. En weet je wat: jij bent ook zo'n ander voor zo'n ander hier in de kerk... Je verwacht dat schuurt, dat botst... Geloof in de Opgestane Jezus neemt dat weg... En brengt er liefde voor in de plaats... In het nieuwe leven van het geloof vinden we een 'nieuwe wij'. Heel verschillend, heel anders, soms werken we elkaar ook weleens op de zenuwen... Maar samen in liefde, en het is goed. Jezus is de lijm die ons samenbindt tot broers en zussen van elkaar.

En dat is prachtig, want dat leert ons Jezus ook op andere manieren kennen. Denk bijvoorbeeld aan Johannes 11. Marta komt bij Jezus, en Jezus reageert met woorden. Een liefdevolle preek. Vervolgens komt Maria bij Jezus. Ze zegt exact woordelijk hetzelfde als Marta... Je zou dus verwachten de reactie van Jezus is hetzelfde... Maar Hij huilt met haar, deelt haar emotie... Marta is anders dan Maria, en ze heeft iets anders nodig... Dat geeft Jezus... Jezus kent ons en Hij komt ons tegemoet op de manier die wij nodig hebben. Maar dat is voor jou iets heel anders dan voor de persoon die nu naast je zit. Jezus laat zichzelf steeds weer op verschillende manieren zien aan verschillende mensen... En zo leren wij door zo'n ander Jezus beter kennen. Bij Marta verstandelijk, bij Maria emotioneel... Als je in je eentje gelooft leer je Jezus alleen kennen op de manier zoals Hij tot jou komt. Maar in een kerkelijke gemeente... Het telt bij elkaar op, het vermenigvuldigt... In de kerk leren we Jezus kennen op een manier zoals we Hem anders nooit zouden kennen. Niet ondanks, maar juist dankzij 'die ander'. Christus brengt ons samen. In het nieuwe leven met Christus ontvangen wij een 'nieuwe wij'.

Het Bijbelverhaal gaat verder. En misschien wel op een heel herkenbare manier voor veel trouwe kerkgangers hier. Want eerder dit jaar stonden we stil bij Lucas 5... En het verhaal hier, na de opstanding van Jezus, en het verhaal daar, nog aan het begin van Jezus' werk op aarde, hebben ontzettend veel overeenkomsten. De leerlingen zijn in een boot. Ze vissen. De hele nacht. Maar ze vangen niets. Dan in opdracht van Jezus werpen ze opnieuw het net uit. En het net is overvol, een enorme vangst... Dus op beide plekken: Lucas 5 en hier Johannes 21 precies hetzelfde. Maar het zijn toch twee heel verschillende verhalen. Het lijkt erop dat Jezus dit bewust zo heeft opgezet. Veel overeenkomsten, maar juist daardoor vallen de verschillen extra op. Want hoe reageert Petrus? In Lucas valt hij op zijn knieën en zegt: 'Ga weg van mij, Heer, want ik ben een zondig mens.' Ga weg van mij... Afstand... En hier? Petrus springt uit de boot en zwemt rent naar Jezus toe. Zo vol

verlangen is Petrus om bij Jezus te zijn... Ga weg van mij tegenover springt het water in om zo snel mogelijk bij Jezus te zijn.

Identieke verhalen, maar totaal verschillende reacties van Petrus. Wat is het verschil? De opgestane Jezus... Het doel van God, de missie kun je het ook noemen, is om met ons te zijn. Om in liefde samen te leven met ons. Maar dat past niet, dat gaat niet... Kijk maar naar Petrus in Lucas 5: 'Ga weg van mij, Heer, want ik ben een zondig mens.' En dat zien we steeds weer door de hele Bijbel heen. Wij kunnen niet bij God zijn, wij kunnen dat niet verdragen. Want God is oneindig goed, volmaakt, perfect... En wij zijn dat niet. En de ervaring is steeds weer: zodra God dicht bij de mens komt, kan de mens die volmaakte goedheid niet verdragen. Het verkeerde dat in al onze levens is kan niet bestaan bij God in de buurt. En zo kunnen wij niet bestaan bij God in de buurt. Petrus ervaart het goddelijke van Jezus in Lucas 5 en kan het niet verdragen. Ga weg van mij... Wij kunnen niet leven bij God in de buurt. Het kwade sterft dan en wij sterven mee.

Maar dan sterft Jezus juist... Hij die zonder zonde was. Hij die inderdaad volmaakt goed was. Hij sterft... De dood... Hij deed dat in onze plaats... En wij nemen Zijn plaats over... Dat is met Christus gestorven... In de doop, het geloof. Wij zijn dood voor het kwaad... En met Christus opgestaan... Wij leven met Hem... Het verkeerde in onze levens is er nog wel, maar het is niet meer een onderdeel van onze identiteit. We dragen het mee in deze tijd, maar na dit leven, of wanneer Jezus terugkomt is het weg... Het telt niet meer. Dan niet, en nu ook niet... En zo smeekt Petrus in Lucas 5 of Jezus weg wil gaan... En in Johannes 21, na de opstanding, rent hij op Jezus af... Niet omdat Petrus opeens zo goed is, maar omdat Jezus het goed heeft gemaakt... Petrus is een ander mens geworden... En in geloof zo ook wij... Een nieuwe ik... Door het geloof zijn wij een nieuwe wij, en ben jij een nieuwe ik.

Er is nog een opmerkelijk verschil tussen Lucas 5 en Johannes 21. In Lucas is Jezus in de boot, en hier staat Hij op de oever. Het is een opmaat naar de nieuwe werkelijkheid voor de leerlingen. Zo'n drie jaar lang hebben ze met Jezus opgetrokken, waren ze vrijwel dagelijks bij Hem in de buurt... Maar die periode is tot een einde gekomen. Na de opstanding van Jezus is Hij nog een aantal keer verschenen aan de leerlingen. Maar het was niet meer dagelijks de hele dag bij Hem. En snel hierna zal de Hemelvaart plaats vinden. Dan zien de leerlingen Jezus niet meer. Dit verhaal leert ons: al heeft Hij ons verlaten, Hij laat ons nooit alleen.

De leerlingen zwoegen in de boot. De hele nacht zijn ze bezig. Net uitwerpen, net binnenhalen... Steeds weer opnieuw... En telkens de teleurstelling van een net zonder vis... Misschien ben jij dat wel... Dat je voor je gevoel altijd maar doorgaat, altijd maar aanstaat... Maar dat er zo weinig tegenover staat... Misschien wel helemaal niets... Leegte... Ben jij dat? Herken je dat in je leven? En dan klinkt er een stem: 'Gooi het net uit aan de rechterkant van het schip,' (...) 'dan lukt het wel.' Het is de stem van een onbekende... De leerlingen weten niet dat het Jezus is... Ze weten wel, er zaten meerdere ervaren vissers in de boot, dat het een slecht advies is. Als je 's nachts niets vangt, dan zeker overdag niet... En als het net uitwerpen aan de ene kant niet werkt, dan ook niet aan de andere kant...

Gevalletje van beste stuurman staan aan wal... Toch luisteren ze... En het net is overvol met vis... Een wonder... En dan wordt de roepende stem aan de over herkend: Het is Jezus!

Zo ook bij jou... Jezus komt ons tegemoet... In ons zwoegen, in onze leegte, in ons lijden... En ook in onze vreugde, in ons genieten, in het leven... Misschien komt Hij aan het begin van de donkere nacht in jouw leven, of pas als je zelf ontdekt dat je het niet alleen kunt... Maar Hij komt... Misschien herken je Hem direct... Of misschien pas later, terugkijkend... Luister je naar Hem? Durf je dat? De vermoede leerlingen hadden de onbekende op de oever ook kunnen negeren. We zijn moe, laat ons met rust... Maar dan hadden ze het wonder gemist... Jezus komt tot jou in jouw leven... Open je ogen... Open je oren... Open je hart... En ontvang...

Wat ontvang je? De leerlingen ontvingen vis, maar tegelijkertijd nog iets zoveel meers. Jezus nodigt hen uit voor een maaltijd. Tegenwoordig is dat anders dan toen. Als je tegenwoordig iemand uitnodigt om samen met elkaar te eten dan is dat gewoon gezellig. Vriendschappelijk, maar het hoeft niet meer te zijn dan dat. In de tijd van Jezus was iemand voor een maaltijd uitnodigen een veel groter iets. Je verbond jezelf met de ander... Je sloot als het ware een vriendschapsverbond, voortaan hoorde je op een bepaalde manier bij elkaar. Dat is ook waarom de farizeeën en schriftgeleerden steeds zo negatief reageren als Jezus met bijvoorbeeld de tollenaars eet. Hij verbindt zichzelf met verkeerd levende mensen... Hier verbindt de Opgestane zichzelf met Zijn leerlingen... Vlak voor het sterven van Jezus vond het laatste avondmaal plaats... Het loopt allemaal tot een einde, laatste, avond – einde van de dag, het oude leven van voor de opstanding... En in die lijn kun je dit misschien wel noemen: het eerste ontbijt... Nieuw begin met de Opgestane... De toekomst ligt open... Samen met Hem... Jezus zoekt ons op in ons leven, en nodigt ons uit om met Hem te leven, samen te zijn met Hem... Dat is het paradijs, de hemel... Nu al in ons leven...

Dit is het gevolg van de opstanding, met Christus gestorven en weer opgestaan... De Levende geeft ons door het geloof: een nieuw wij... Kijk eens om je heen... Jezus geeft ons aan elkaar... Hij geeft ons een nieuwe ik: het verkeerde is vergeven, telt niet meer mee. We kunnen bij God komen... En zo geeft Jezus een nieuwe relatie met zichzelf... Nieuwe wij... Nieuwe ik... Nieuwe relatie met Jezus... Dit nieuwe leven is zichtbaar in de doop van Olivier en Joas. God belooft Zijn liefde aan hen... Hij zal er voor hen zijn. En Jezus komt ook iouw leven binnen... Wil ook aan jou Zijn liefde geven... Ken jij die liefde al? En zo niet, kijk om je heen, open je oren, hoor de uitnodiging van Jezus voor jouw leven... En neem die uitnodiging aan tot het nieuwe leven. Halleluja, amen.

Met eventuele reacties op deze preek kunt u terecht bij ds. Stefan Honing. stefanhoning@gmail.com of 06-48883410